

Gevaarlijke schijfanemonen

Schijfanemonen (meestal 'oren' genoemd door zee-aquarianen) zijn in het zeewateraquarium in vele soorten en kleuren te houden. Een bak met voornamelijk oren als bewoners kan een kleurrijk geheel zijn doordat vele kleuren zoals fel gifgroen, blauw, steenrood, bruin, grijs en een combinatie daarvan een waar kleurenpallet kunnen vormen.

Oren die geïmporteerd worden voor ons aquarium houden in het algemeen van veel licht. Oren leven in combinatie met symbiotische algen waarvan zij grotendeels afhankelijk zijn. De "ruwe" oren die ook in symbiose met zooxantellen leven nemen nog wel eens klein voedsel aan in de vorm van pekelkreeftjes en plantondiertjes. Ze zijn daarvoor uitgerust met kleine tentakeltjes waarmee ze dat kleine voedsel kunnen aannemen. Deze oren kunnen daarom met wat minder licht toe en zoals al gememoreerd.

Hoewel er ook oren bestaan die zonder zooxantellen leven, ze leven solitair op grotere diepten, worden er tot nu toe bij mijn weten alleen oren geïmporteerd die lichtbehoefstig zijn.

De beste manier om oren te voeren is de volgende manier. U geeft het desbetreffende oor een heel klein beetje voedsel, bv met behulp van een spuit. Het oor reageert

hierop door zich als een tulp op te bollen. Spuit nu nog een klein beetje fijn voedsel in die tulpopening. Het oor zal zich sluiten en wanneer u niet te grote voedseldelen heeft ingespoten zal de vertering beginnen.

Dit bijvoeren hoeft maar sporadisch te gebeuren omdat de oren nog altijd hun symbiotische alges gebruiken.

Oren vermenigvuldigen zich spontaan in het aquarium en de meeste soorten zullen al binnen enkele maanden een tapijt gaan vormen. De vermenigvuldiging door middel van deling is vaak goed waar te nemen. Het oor krijgt eerst twee mond-openingen die zich van elkaar gaan scheiden. Zo ontstaan er twee oren.

Houd deze diertjes, en dat is heel belangrijk, vrij van algen, wieren en grofvuil (zoals zand) en plaats ze niet in te sterke stroming. Wanneer ze last hebben van teveel waterbeweging zullen ze loslaten en/of weggewijnen. Sommige soorten kunnen gevoelig zijn voor veel netelcellen in het water, houd daar dus rekening mee. Oren zijn niet gevaarlijk voor medebewoners, hoewel ze wel door (zwak) te netelen hun plekje kunnen verdedigen cq uitbreiden. Maar zoals altijd bestaat er een uitzondering die de regel bevestigd.

Amplexidiscus fenestrafer

De verschillende fasen van de kogelvorming van dit olifantoor

Oren die tot die uitzondering behoren, het zg grote olifantoor wil ik deze keer even aanhalen. Het grote olifantoor, *Amplexidiscus fenestrafer* (afbeelding hiernaast) is het grootste onder de oren en kan meer dan zo'n 25 cm in doorsnee worden. Grotere exemplaren tot zo'n 45 cm komen ook voor. Het zijn gemakkelijke dieren die gevoerd kunnen worden en gemakkelijk allerlei dierlijk voedsel tot zich nemen.

Hier schuilt echter het gevaar.

Dit oor kan ook een visje of een garnaal in de val lokken. Wanneer een argeloos visje of een garnaal wat voedselrestjes van het oor wil nemen kan het oor plotseling gaan bollen en het visje dat nu wordt opgesloten kan, wanneer het niet snel naar boven het oor weet te verlaten als voedsel worden geconsumeerd.

Dit is meerdere malen bij verschillende liefhebbers voorgekomen, ook in mijn bakken. Op die manier ben ik een Royal gramma en een juffertje kwijtgeraakt.

Misschien ook wel een paar garnalen. Maar een gewaarschuwd mens telt voor twee, dus houd u daar rekening mee.

Verspreidingsgebied: Indische Oceaan, Grote Bariere Rif, Indonesië

Houdbaarheid: Uitstekend

Belichting: Veel licht, ook TL-verlichtng voldoet prima.

Stroming: Matig tot zwak

Kleur: Bruin/groen

Vermeerdering: A-sexueel d.m.v. knopvorming

Afmeting: 25cm (tot 45cm)

Watertemperatuur: 24 tot 28 graden